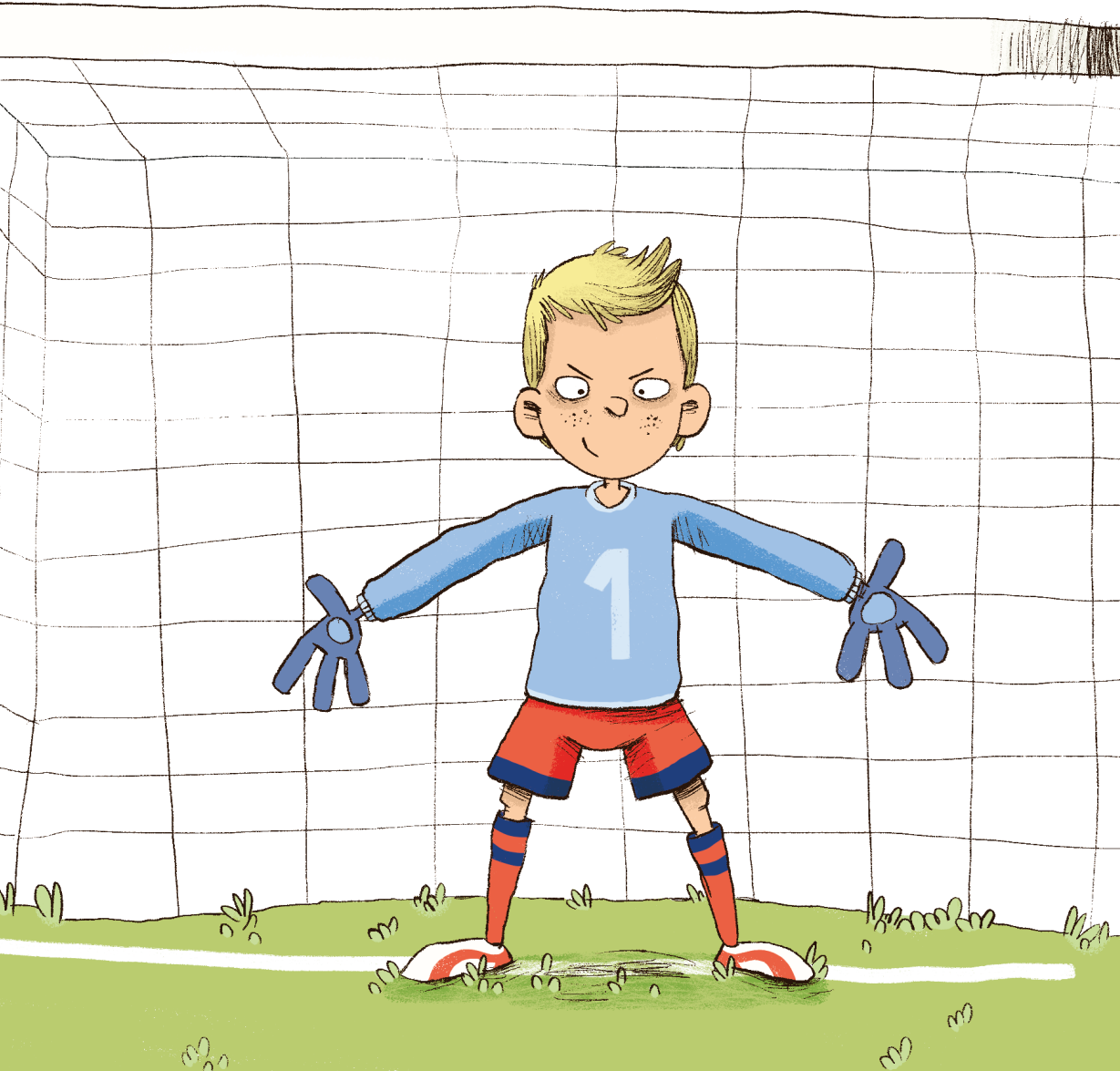


FRUKE NAHRGANG

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΚΕΡΑΥΝΟΙ

Το αλφάβητο του ποδοσφαίρου

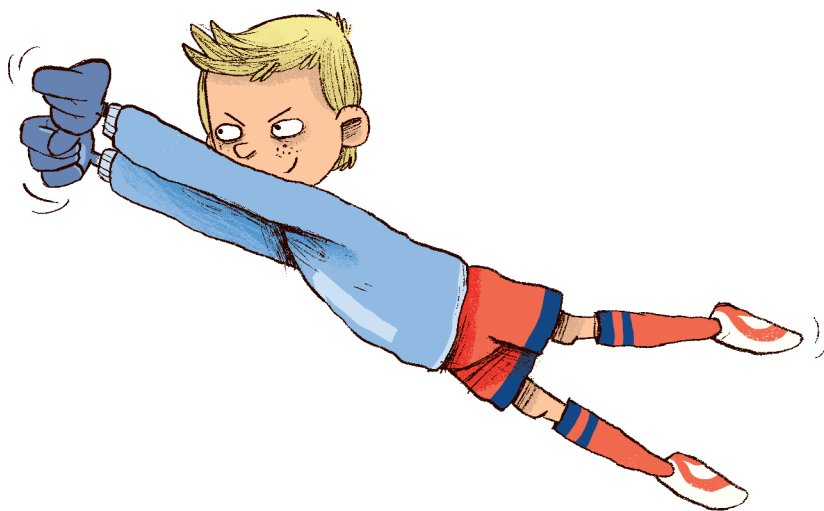




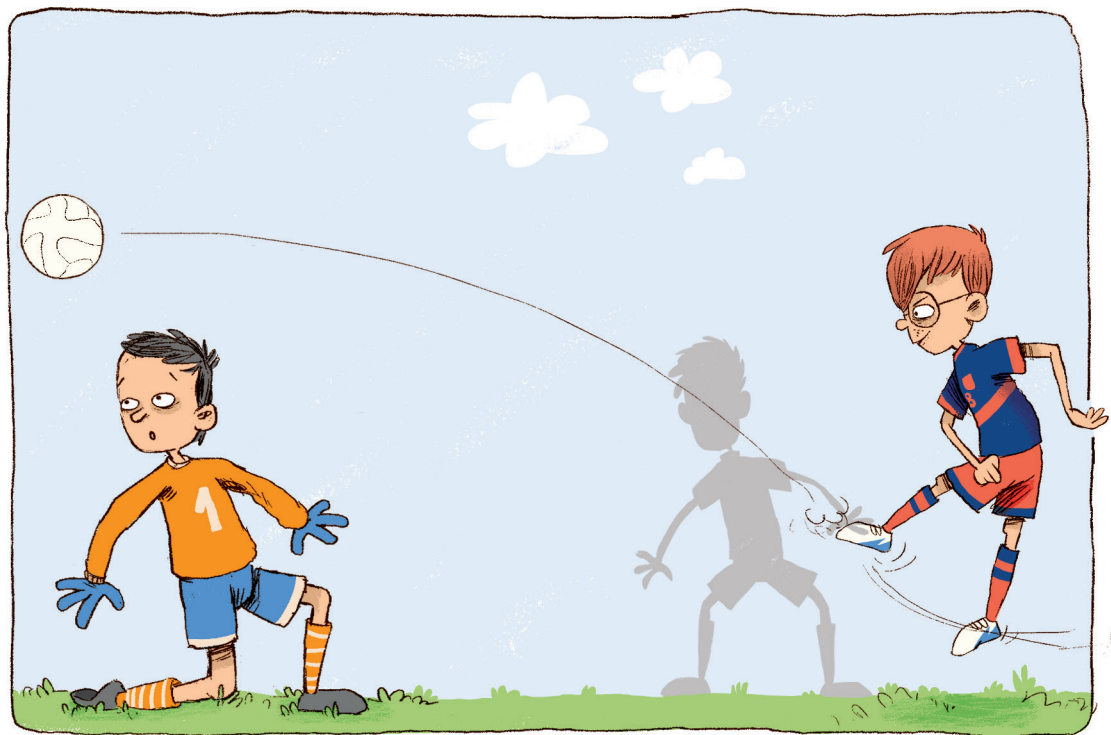
Η **Frauke Nahrgang** γεννήθηκε στο Σταντάλεντορφ και έγινε γνωστή ως συγγραφέας παιδικών βιβλίων. Έχει εργαστεί ως δασκάλα δημοτικού, ενώ εδώ και αρκετά χρόνια ασχολείται με τη διδασκαλία της ανάγνωσης.

Ο **Nikolai Renger** γεννήθηκε στην Καρλσρούη και σπούδασε Οπτική Επικοινωνία στο Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πφόρτσχαϊμ. Συνεργάζεται ως εξωτερικός εικονογράφος με διάφορους εκδοτικούς οίκους και πρακτορεία, ενώ από το 2013 εργάζεται στο Ατελιέ Remise στην Καρλσρούη.

ΟΙ FRAUKE NAHRGANG
ΜΙΚΡΟΙ
NIKOLAI RENGHER
ΚΕΡΑΥΝΟΙ
Το αλφάβητο του ποδοσφαίρου



ΔΙΟΠΤΡΑ



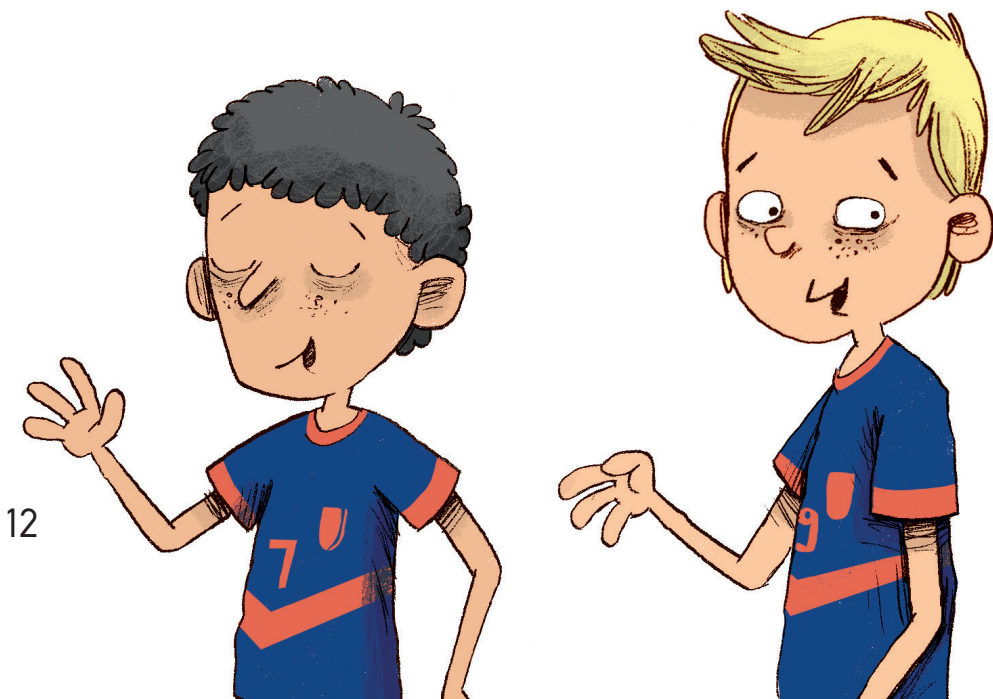
ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ



Τέλεια! Λίγο πριν από το τέλος του πρώτου ημιχρόνου, ο Κέβιν φροντίζει να σιγουρέψει τη νίκη με ένα θεαματικό γκολ. Παίζουμε στην έδρα μας εναντίον των Αετών και οι Μικροί Κεραυνοί –η ομάδα μου– είναι μπροστά στο σκορ με 3-1.

Εγώ είμαι ο Φιν Μέλτσερ και παίζω στην ομάδα από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου. Κανονικά είμαι επιθετικός. Αλλά αυτόν τον καιρό παίζω στη θέση του φίλου μου Μαξ ως κεντρικός αμυντικός, γιατί έσπασε το χέρι του στην προπόνηση και το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να μας εμψυχώνει από τον πάγκο.

Ο Μαξ λέει ότι είμαι καλός κεντρικός αμυντικός
κι εγώ συμφωνώ μαζί του. Αν και... σήμερα
δεν κάναμε και το καλύτερο ξεκίνημα. Προτού
προλάβουμε καλά καλά να πάρουμε τις θέσεις μας
στο γήπεδο, οι αντίπαλοι πέρασαν μπροστά στο σκορ.
Αλλά μετά από λίγο τους έδωσα την απάντηση που
τους άξιζε, στέλνοντας το κόρνερ του Άλι στα δίχτυα.
Μετά έβαλε και ο Άλι ένα γκολ και τώρα ο Κέβιν
άλλο ένα. Έτσι, με το που τελειώνει το πρώτο
ημίχρονο, πηγαίνουμε στα αποδυτήρια με την
καλύτερη διάθεση.



«Τους έχουμε **υατατροπώσει!**» ανακοινώνει

και οι άλλοι συμφωνούν πανηγυρίζοντας.

«Εννοείται! Κι έχουμε να βάλουμε άλλα τρία γκολάκια!»

«Τέσσερα!»

«Τουλάχιστον πέντε!»

Ο Κέβιν μετράει κάτι με τα δάχτυλά του, μετά πηδάει πάνω στον πάγκο των αποδυτηρίων και, με μικρόφωνο το μπουκάλι της λεμονάδας του, κάνει τον εκφωνητή του σταδίου: «Το τελικό σκορ του αγώνα μεταξύ των Μικρών Κεραυνών και των Αετών είναι οχτώ...»

«**Μηδέεεεεν!**» φωνάζουμε όλοι.



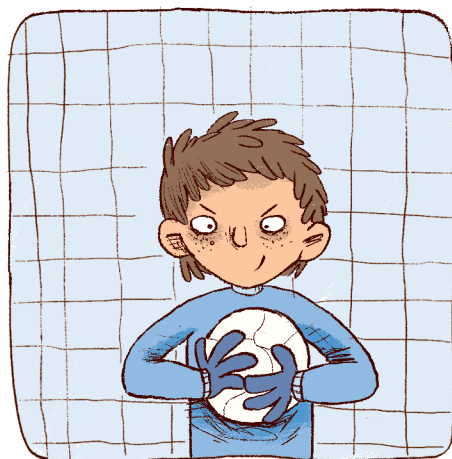
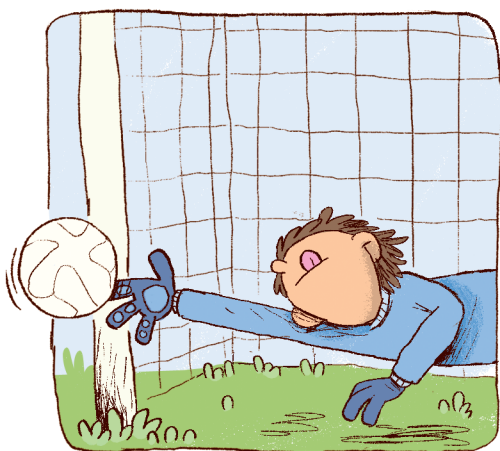
Και μπορεί αυτό να μην αντιστοιχεί ακριβώς στην πραγματικότητα, αλλά ένα είναι βέβαιο: Σήμερα το απόγευμα οι αντίπαλοι δεν έχουν την παραμικρή ελπίδα να μας νικήσουν στην έδρα μας.





Μόνο ο Ντιρκ, ο προπονητής μας, δεν μοιάζει και τόσο βέβαιος γι' αυτό. «Μην παίρνουν τα μυαλά σας αέρα», μας προειδοποιεί. «Μην τους αφήσετε με τίποτα να βάλουν δεύτερο γκολ, γιατί τότε θα βγάλουν φτερά!»

«Έννοια σας και δεν πρόκειται», του λέω εγώ με αυτοπεποίθηση. «Οι Αετοί είναι τελειωμένοι!»



Αχ, και πού να 'ξερα! Στο δεύτερο ημίχρονο οι αντίπαλοι μπαίνουν με φόρα και ο τερματοφύλακάς μας, ο Έμιλ, δεν προλαβαίνει να αποκρούει.

Πο πο, ο Έμιλ σίγουρα θα παίξει μια μέρα στην εθνική ομάδα, σκέφτομαι καθώς τον βλέπω να υψώνει τις γροθιές του για να αποκρούσει ένα μακρινό σουτ. Όμως, την επόμενη στιγμή βλέπουμε τους αντιπάλους να πανηγυρίζουν.

Να πάρει! Να το δεύτερο γκολ, για το οποίο μας προειδοποίησε ο Ντιρκ!

Κλοτσάω τσατισμένους το δοκάρι, αλλά αυτό δεν με κάνει να νιώσω καλύτερα, κι έτσι ξεσπάω στον Έμιλ:

«Συγχαρητήρια! Όταν μας μάθαιναν το αλφάβητο του ποδοσφαίρου, εσύ κοιμόσουν, ε;»

«Ρε συ, ήταν ύπουλο το σουτ! Δεν πιανόταν με τίποτα!» μου απαντάει νευριασμένος ο Έμιλ.



«Σιγά το ύπουλο σουτ! Ας γελάσω!»

Θέλω να του πω κι άλλα, μα τότε επεμβαίνει ο Ντιρκ.

«Σταματήστε αμέσως να μαλώνετε».

«Καλά σας λέει», μας φωνάζει ο Μαξ. «Στο κάτω κάτω, όλοι στην ίδια ομάδα παίζουμε».

«Ναι, ναι, εντάξει», μουρμουρίζω εγώ.

Ο Μαξ έχει λόξα με το **ομαδιωό πνεύμα**.





Να αλληλοϋποστηρίζομαστε, να βοηθάμε ο ένας τον άλλον και τέτοια, με τα οποία συμφωνώ κατά βάση. Αλλά αυτή τη φορά έχω δίκιο και το ξέρω! Ο τερματοφύλακας δεν επιτρέπεται να αποκρούει άτσαλα την μπάλα, γιατί μπορεί να τη στείλει πάνω σε κάποιον αντίπαλο και να φάει γκολ. Όπως είπα και προηγουμένως, αυτά είναι στοιχειώδη πράγματα – το αλφάβητο του ποδοσφαίρου! Ξεσπάω άλλη μια φορά τα νεύρα μου στο δοκάρι. Και μετά σέρνω κακόκεφος τα πόδια μου ως τη γραμμή της σέντρας.